

KINH TÔ MA HÔ ĐỒNG TỬ THỈNH HỎI
(Subahū-paripṛcchā)
QUYỂN HẠ

Việt dịch: HUYỀN THANH

TÔ MA HÔ (THỈNH HỎI)
GẦN SÁT VỚI TẤT ĐỊA_ TUỐNG TRÌ TỤNG
PHẦN THỨ SÁU

_Lại nữa, như Pháp niệm tụng tức liền sẽ được thành tựu **Ý Lạc** (niềm vui của Ý) ví như Sư Tử bị sự đói khát áp bức, dùng thế lực lớn giết hại con voi lớn, hoặc Dã Can với các thú nhỏ. Thế lực đã thực hành ấy cùng với sự giết con voi kia là một, không có khác. Hành Giả thành tựu việc **Thượng Trung Hạ** thì sự tinh cần đã phát ra cũng lại như vậy

Nếu Hành Giả trụ ở nơi ồn áo náo nhiệt, liền bị các thứ khổ của muỗi mòng, nóng lạnh... ép bức thân với nghe mọi loại âm thanh của trống, nhạc. Hoặc nghe các tiếng ca vịnh, nhảy múa của con người. Hoặc nghe tiếng của các loài chim kèm với nước sông. Hoặc nghe âm thanh **Anh Lạc** của phụ nữ. Do **Duyên** này cho nên khiến Tâm tán loạn, thế nên Hành Nhân thường nên xa lìa

_Lại nữa, Hành Nhân niệm tụng chẳng nên quá chậm, chẳng nên quá gấp. Tiếng chẳng nên cao cũng chẳng nên nhỏ, chẳng nên gián đoạn để nói chuyện, đừng khiến Duyên với cảnh khác. Thế của chữ, tên gọi... chẳng nên sai lầm. Ví như con sông lớn lưu chú ngày đêm, luôn không có ngừng nghỉ, Người trì Chân Ngôn: nơi làm cúng dường, lễ tán, các Công Đức khác... ngày đêm lưu chuyển tăng thêm, cũng lại như thế.

Khi niệm tụng thời Tâm chẳng bám dính duyên với cảnh tạp nhiễm. Hoặc giao cho sự lười biếng, hoặc sinh tưởng ham muốn... thì nên mau hồi tâm, nắm lấy chữ của Chân Ngôn hoặc quán Bản Tôn, hoặc quán Thủ Ấn. Ví như người **Quán Hạnh** để Tâm ở tam tinh khiến cho chẳng tán loạn, Cảnh lúc sau, chí Tâm nếu chẳng động thì người ấy tức gọi là **Quán Hạnh Thành Tựu**

Người niệm tụng: nơi Tâm đã duyên, nên chẳng lay động tức gọi là **Thành Tựu** (Siddhi). Thế nên Hành Giả muốn cầu **Tất Địa** (Siddhi) cần phải nhiếp Tâm vào một cảnh, Tâm ấy điều phục liền sinh vui vẻ. Tùy theo sự vui vẻ ấy tức thân nhẹ nhàng an ổn. Tùy theo sự nhẹ nhàng an ổn của Thân tức thân an vui. Tùy theo thân an vui liền được Tâm định. Tùy theo Tâm định ấy tức ở niệm tụng, Tâm không có nghi ngờ, tùy theo sự niệm tụng ấy tức liền diệt tội. Tùy theo tội diệt ấy tức Tâm thanh tịnh. Vì Tâm thanh tịnh cho nên liền được thành tựu.

Chính vì thế cho nên Như Lai làm Thuyết như vậy: Tất cả các Pháp dùng Tâm làm gốc, do Tâm thanh tịnh đắc được sự khoái lạc thù thắng của người, Trời. Do Tâm tạp nhiễm liền rơi vào Địa Ngục, cho đến Bàng Sinh, nghèo túng chịu khổ. Do Tâm rất trong sạch mới chứng xa lìa **đất, nước, lửa, gió, sinh, già, bệnh, chết**... chẳng vướng hai bên, tịch diệt giải thoát

Do Tâm thiếu trong sạch thì Chân Ngôn cũng thành, sẽ được Chủ của vô thường cúng dường Bản Tôn, sau đó cúng dường Tôn vốn đã trì giữ. Tiếp, lại phát Tâm Bồ Đề

màu nhiệm lần nữa, Từ Bi rộng lớn để độ tất cả chúng sinh bị chìm đắm trong **sinh, già, bệnh, chết**.

Lại nữa, nên tiết tục đọc Kinh **Đại Tập** hoặc Kệ **Cát Tường**, hoặc Kinh **Pháp Luân**, hoặc Bí Mật của Như Lai, hoặc Kinh **Đại Đẳng**... ở bên trong tùy đọc một bộ Kinh xong, sau đó liền nên chuyên tâm kết **tám phương**, kết **tám Phương Giới** kèm kết **Hư Không** với **Địa Giới**. Lại dùng Chân Ngôn tự thân mặc áo giáp.

Lại như bên trên đã nói, các Mạn Trà La dùng màu sắc sạch, tùy làm một **Hộ Bát Phương Thần**, thiết yếu nên an trí nhóm ấy, hay đập nát tai nạn của các Bộ.

Tiếp lại nên dùng **Sư Tử Tòa Minh Vương** (Simhāsana-vidyā-rāja) tụng niệm Tòa ấy, an bên trong Mạn Trà La.

Pháp Hộ Thân ấy. Lấy vật đã thành an trong đất kia, trì tụng vật ấy, khoảng phút chốc lại dùng nước thơm rưới vảy. Dùng Pháp tương ứng Hộ Ma một ngàn lần. Trước tiên lấy 3 cái lá **A Thuyết Tha** (Ásvattha là một tên gọi khác của cây Pippala), đem vật đã thành tựu để ở trên lá ấy. Lại lấy 4 cái lá che trùm vật ấy. Liền như Pháp chuyên niệm tụng, cho đến khi thấy 3 loại Tướng hiện ra, tăng trưởng Khí (?hơi ấm), sự chói lọi (?khói), ánh sáng hiện ra

Thứ tự thành tựu ba loại Tất Địa. Nếu được **Khí** (?hơi ấm) xuất ra, tức là **Tất Địa** (Siddhi), mọi người kính niệm. Nếu được **sự chói lọi** (?khói) xuất ra là **Chuyển Hình Tất Địa**. Nếu được **ánh sáng xuất ra** tức là thành tựu **Trì Minh Tiên** (Vidyā-dhāra-Rsi), được khắp thân vi tế thanh tịnh. Ví như cái chết đến thì hơi lạnh tiếp chạm khắp thân, lại như **Trung Uẩn** (Antarā-bhava: Trung Hữu, Trung Âm) đi đến nhập vào **bào thai** (Garbha), ví như ánh sáng mặt trời đã soi chiếu thì Hỏa Châu (viên ngọc lửa) liền tuôn ra lửa ấy. Tất Địa nhập vào thân cũng lại như vậy. Đây gọi là Pháp thành tựu.

Nếu dùng việc thành tựu bên trong. Tướng ấy nếu hiện ra tức liền được Tất Địa, nghĩa là trên tượng kia thấy vòng hoa lay động, thấy lông mày lay động, hoặc thấy các Anh Lạc nghiêm thân lay động, hoặc thấy trong hư không có mọi loại hoa Trời chuyển động theo làn gió nhẹ, hoặc mưa nhỏ rơi xuống, hoặc biết đất lay động, hoặc nghe tiếng trong hư không nói lời như vầy: “Điều người đã cầu nguyện, nay hãy nói ra”. Hoặc thấy lửa của ngọn đèn tăng trưởng tỏa màu sắc sáng bóng chói lọi như ánh sáng vàng ròng. Hoặc lại hết dầu mà ánh sáng của đèn vẫn chuyển tăng... Thấy nhóm tướng này, liền được **Tất Địa** (Siddhi)

Hoặc biết **Bạch Hào** (Ūṛṇa: sợi lông trắng ở tam tinh), lông dựng đứng khắp. Hoặc nghe âm thanh của nhạc Trời trong hư không. Hoặc nghe tiếng **Anh Lạc** (Muktāhāra) của chư Thiên. Hoặc nhìn thấy Bản Tôn ở trong hư không

Lại nữa, Ta nói **Thành Tựu chuyển gần sát Tất Địa**. Đối với việc niệm tụng, cực lực dùng Tâm yêu thích, chẳng bám níu cảnh tạp nhiễm của Duyên, cũng không có nỗi khổ của nhóm đói khát, nóng lạnh. Đối với cảnh thuộc tướng bên ngoài của Pháp trái ngược, Tâm chẳng dao động. Các trùng độc của nhóm bọ với ruồi, rắn đều chẳng dám hại. Các loài Quỷ khác thuộc nhóm **Tỳ Xá Trà Quỷ** (Pisāca), **Phú Đan Na** (Pūtana) chẳng dám đến gần trong bóng ảnh của Hành Giả. Thấy đều tin nhận lời dạy bảo đã nói ra, chuyển thêm Thông Tuệ, khéo tô điểm văn chương. Đối với các sách, đoán định, chuyển thành xảo diệu. Tâm ưa thích Pháp hiền thiện, siêng năng mạnh mẽ hành yên tĩnh. Lại thấy **sự ẩn tàng của đất** (địa tàng), cũng không có bệnh của thân với bản thiu dơ bản. Thân có mùi thơm

Nếu có người nhìn thấy, với đã nghe tên đều sinh Tâm kính nhớ. Cũng các My Nữ tự đi đến hô gọi tên, do dùng Tâm trong sạch cho nên không có **Ý dục nhiễm**. Ở trong hư không nghe ngôn ngữ của chư Thiên, lại thấy hình ấy với loài Càn Thát Bà, Dạ Xoa. Người trì tụng ấy nếu thấy tướng tốt thù thắng màu nhiệm của nhóm này, tức

nên tự biết: nay Ta gần sát với Chân Ngôn Tát Địa. Liền nên tu làm việc Pháp thành tựu

Lại nữa Hành Giả bắt đầu **Tát Địa** thì nên đủ **8 Giới**, hoặc 2, 3 ngày cũng nên nhịn ăn, sau đó khởi thành

Bây giờ, **Diệu Bạc Đồng Tử** (Subahū-kumāra: Diệu Tý Đồng Tử) bạch với **Chấp Kim Cương Bồ Tát** (Vajra-dhāra-bodhisattva) rằng: “Tôn Giả! Trước kia nói: chẳng do ăn cho nên được thanh tịnh. Tại sao lại nói cần phải nhịn ăn. Đức Thế Tôn nói: “**Việc ăn như cái xe có dầu mỡ**”, chưa biết nhịn ăn. Việc ấy như thế nào?”

Chấp Kim Cương Bồ Tát nói lời **Diệu Thuần**, tiếng như tiếng sấm, tác Thuyết như vậy: “Chẳng vì Tâm trong sạch, cho nên dạy bảo khiến nhịn ăn. Nhưng mà các chúng sinh dùng da ràng buộc máu, thịt, não, gan, ruột, thận, phổi, mỡ béo, đàm, màng bọc, phân, nước tiểu.. thường tuôn chảy mọi loại vật dơ chẳng sạch. Cái thân như vậy do **đất, nước, lửa, gió** giả hợp thành lập như **bốn con rắn độc** được để ở một cái rương. Vì muốn khiến cho phân, nước tiểu, nước dãi, máu, não... hôi dơ chẳng tuôn chảy ra, cho nên cần nhịn ăn. Chẳng phải là trở ngại **Đạo** cho nên khiến nhịn ăn.

Hành Giả nếu sinh tướng **dâm**. Như thân **Bát Tịnh** đã nói bên trên, dùng **Huệ** quán sát thì Tâm **Dục** đã dấy lên tức liền tiêu diệt, đối với thân mệnh, tiền của cũng không nên dính mắc

Hành Giả đủ Pháp Chân Ngôn mới xong. Lại biết tự thân thành tựu chẳng xa, liền nên chọn ngày 8, hoặc ngày 14, hoặc ngày 15 của kỳ Bạch Nguyệt... dùng **Cô Ma** (Gomayī: phân bò) xoa tô đất cho sạch, tiếp dùng nhóm hương xoa bôi cùng với tán thán, trước tiên cúng dường Phật,

Tiếp lại **bạc hạ xuống** dùng hoa cúng dường, đèn cũng như vậy. Muốn biết như Pháp cho đến trong mộng vì mình nói các việc, như trên đã nói

Pháp **Tư Na** giảng hạ đều tu hành đầy đủ, nhưng chẳng giảng hạ. Liền nên một ngày nhịn ăn, giữ đủ 8 Giới. Hoặc ở **Chế Để** (Caitya: tháp miếu), hoặc ở trước Tượng đoan nghiêm, phát Đại Từ Bi, hoặc lấy **Bộ Chủ Chân Ngôn** làm Pháp **Áp** đó niệm tụng, rất nên chuyên tâm, chẳng được dao động thân với lông mày, con mắt... ngồi trên cỏ tranh, số đủ 1 Lạc Xoa hoặc 2 Lạc Xoa, hoặc Ý vừa đủ

Nếu làm Pháp này, hô chữ **Án** (OM) của **Ta** (Chấp Kim Cương) thì cây khô còn nhập vào được huông chi là nơi con người

Nếu muốn khiến cho Đồng Tử là nơi giảng hạ, liền nên chọn lấy 10 hoặc 8, hoặc 7, 5, 4, 3, 2 (Đồng Tử) khoảng 12 tuổi hoặc 10 tuổi có thân phần, mạch máu với các lóng xương đều chẳng hiện ra, viên mãn đầy đủ, mặt mắt đoan chính trong trắng rõ ràng, giống như đầy đủ răng trắng khít bằng nhau; bàn tay ngón tay thon dài cũng không có lỗ hồng kẽ hở. Cẳng chân, cánh tay, cổ tay tròn trĩnh, ngực vú đầy đà, bắp đùi và bắp tay tròn đầy, lông rất nhỏ mỗi mỗi lộ ra, tóc trên đầu như mật đen, rôn sâu, eo nhỏ, Tâm có 3 vật, đầy đủ sắc tướng... có người nhìn thấy đều sinh tâm yêu thích

Nếu được đồng nam với đồng nữ như vậy. Vào ngày 8 hoặc ngày 14, hoặc ngày 15 của kỳ Bạch Nguyệt, tắm gội sạch sẽ, mặc áo trắng mới, cho thọ nhận 8 Giới. Ngày ấy nhịn ăn, khiến ngồi trước mặt, nói bên trong Mạn Trà La. Tiếp theo liền dùng hoa, đèn sáng, hương xoa bôi, hương đốt, mọi loại thức ăn uống... cúng dường Bản Tôn với Đại Thân ở 8 phương, với A Tu La, các loài Quỷ khác. Mỗi mỗi lại đem hoa màu nhiệm rải tán lên Đồng Tử kia với dùng xoa bôi thân. Sau đó, tay bung lò hương, đội trên đỉnh đầu niệm tụng. Ở Chân Ngôn ấy, trước tiên để chữ **Hông** (HŪM), khoảng giữa nên hô câu **Cật-lật ha-noa** (Gr̥ṇa) [tức là nắm chặt, bắt ép], lại hô câu **a tỳ xá** (Āviśa) [tức là nhập vào khắp], lại hô **khất-sáp bát-la** (Kṣai-prya: tức là mau chóng)

Tur Na giáng xuống xong, tức có tướng này hiện ra. Ấy là: mặt mắt vui thích, nhìn chẳng chớp mắt, không có hơi thở ra vào, tức nên tự biết

Tur Na đã giáng xuống, liền dùng **Át Già** (Argha), đốt hương cúng dường, Tâm niệm **Tối Thắng Minh Chân Ngôn**, liền nên kính hỏi: “Tôn là loài nào?” Hết thấy sự nghi ngờ của ta người liền nên mau chóng hỏi.

Thân của Tôn ấy với quyến thuộc vây quanh, liền nên dùng hoa chứa đầy trong vật khí sạch tràn đầy nước thơm, lại để 5 thứ báu, đây là **Át Già** (Argha). Liền khen ngợi, tương ứng cúng dường. Dùng sự cung kính sâu xa, quý gồi, cúi đầu, cân nhắc **Bản Công Phu**, liền nên cầu nguyện. Đã được nguyện xong, vui vẻ lễ bái. Lại dùng **Át Già** cúng dường khen ngợi. Dùng **Chân Ngôn** đã trì đối trước vị kia tụng xong, sau đó liền nên như Pháp **Phát Khiển**.

Tất cả **Chân Ngôn Pháp** nên như vậy

(không thấy ghi chép PHẦN THỨ BẢY)

TÔ MA HỒ THỈNH HỎI BÁT TƯ NA GIÁNG HẠ _PHẦN THỨ TÁM_

Nếu muốn hỏi việc vị **Bát Tư Na** giáng xuống ở nơi như vậy, cần phải thỉnh triệu. Ấy là: ngón tay, cái gương bằng đồng, nước trong, cây đao nằm ngang, lửa đèn, đất báu, hư không, Tôn Tượng, Đồng Tử, trần châu, đám lửa, đá... Ở nơi như vậy, **Bát Tư Na** giáng xuống.

Thỉnh triệu đến xong, sẽ tự nói các việc **thiện, ác** trên Trời, nhân gian với quá khứ vị lai hiện tại, vượt qua ba đời... mỗi mỗi nói đầy đủ

Pháp nếu chẳng nghe, chẳng y theo Pháp, trì **Chân Ngôn** mà số chữ có tăng giảm, chẳng Kinh Tụng, chẳng đủ Chính Tín, cũng chẳng cúng dường, ở đất chẳng sạch, trời chẳng sáng tỏ, thân phần của **Đồng Tử** hoặc hơn hoặc kém... có nhóm lỗi này thì **Tur Na** chẳng giáng hạ

Nếu muốn thỉnh giáng hạ, thoát tiên nên trì tụng **Tur Na Chân Ngôn**. Trì tụng công xong, liền ở ngày 8 hoặc ngày 14, hoặc ngày 15 của kỳ Bạch Nguyệt, ngày đó nhịn ăn, dùng **Cô Ma** (phân bò) xoa tô đất ấy như tượng **Nguru Bi**. Liền cho **Đồng Tử** tắm gội sạch sẽ, mặc áo trắng mới, ngồi ở trên ấy (**Nguru Bi**) rồi làm cúng dường, tự mình cũng ở bên trong, hướng mặt về phương đông, ngồi trên cỏ tranh.

Nếu muốn khiến cho vị kia (**Tur Na**) giáng xuống mặt gương, bàn tay để nhìn. Trước tiên lấy cái gương ấy, dùng tro **Hộ Ma** của Bà La Môn có **Phạm Hạnh** (**Brahma-caryā**), lau chùi khiến cho sạch sẽ. Hoặc 7, 8 biến cho đến 10 biến tức thời để ở trong chỗ bên trong **Mạn Trà La**, ngựa lên nhìn thì trong cái gương liền hiện ra việc của **Thế Gian** với **Xuất Thế Gian**

Hoặc lại có Pháp muốn giáng xuống cây đao nằm ngang thì cũng như cái gương. Nếu muốn khiến giáng xuống ngón tay để nhìn, trước tiên lấy nước **Tử Quảng** rửa đầu ngón tay của mình, sau đó dùng dầu thơm xoa bôi.

Nếu muốn khiến giáng hạ ở trong nước để nhìn thì rót nước đã lọc sạch vào bên trong cái bình, sau đó **Đồng Tử** nhìn thấy việc ở trong nước đó

Nếu muốn khiến giáng xuống nơi đất trống với trần châu để nhìn thì dùng nước sạch rưới vẩy.

Nếu muốn khiến ở nơi thân của **Tôn Tượng**..... (?)

Hoặc kẻ giết Tỳ Khuru, Tỳ Khuru Ni, Ưu Bà Tắc, Ưu Bà Di trì Giới thanh tịnh... hoặc đốt chôn Già Lam. Người phạm tội này, giả sử khiến cho siêng năng cực khổ cũng chẳng thành tựu. Người đối với chỗ của Tam Bảo có Tâm gây hại hoặc chút phần tổn hại... Nay Ta lược nói nơi chịu báo ứng ấy.

Nhóm người như vậy bị đọa vào ngục **Vô Gián** (Avīci). Từ chỗ ấy thoát ra, do nghiệp Bất Thiện (Akusāla-karma) cho nên sinh vào nhà nghèo hèn, tuy mới đầu phát Tâm **Vô Thượng Bồ Đề** (Agra-bodhi) nhưng sau lại lễ bái hàng Trời Ngoại Đạo nên các Thiên Thần kia đối với chỗ của người ấy lại sinh giận dữ gây hại... vì thế trì tụng Chân Ngôn cuối cùng chẳng thành tựu.

Kẻ kia từ lúc phát Tâm Bồ Đề sau đó chửi Thiên với con người liền nên cúng dường. Kẻ kia cũng gánh vác tất cả chúng sinh với ban cho sự không có sợ hãi, nối tiếp kế thừa Tam Bảo.

Bởi thế, chẳng nên lễ bái chửi Thiên, hoặc làm việc mãnh hại với giết Tiên Nhân, phá **Minh Chủ Chân Ngôn**. Do tâm giận dữ nên chẳng lại cúng dường

Chúng không có lý do mà dùng tay ngắt hoại cây cỏ, dùng bàn chân dẫm đạp hoa sen với các Khế Ấn. Cũng lại lễ bái đấng loại Dược Xoa, lại ăn thức ăn cúng dường với tế tự Quý Thần, hoặc ăn thức ăn đã vứt bỏ dưới đất. Hoặc đối với súc sinh hành **Hạnh Phi Pháp** (A-dharma-caryā), hoặc cùng với người nữ ở nơi thanh tịnh làm việc Phi Pháp. Dùng **vô minh** (Avidyā) với **thuốc** (Bhaiṣajya) bắt các loại rắn. Hoặc cỡi voi, ngựa với chó, bò, lừa... muốn khiến cho nó đi mà dùng gậy đánh thúc. Đối với người bị bệnh hoạn với gặp nạn khổ... chẳng phát Từ Bi

Nhóm người như vậy thì Chân Ngôn chẳng thành. Ví như hư không cuối cùng không có hạn lượng. Ở chỗ của Tam Bảo, hành Dục thời trở ngược chịu tổn hại. Được báo Thiện Ác cũng lại như vậy.

Lại dùng lưới, sợi dây với các phương tiện gây thương tích tổn hại chúng sinh với nuôi dưỡng súc vật nhỏ, dê đen; dùng lồng giam giữ chim Anh Vũ với các loài chim... Người như vậy thì đời này đời sau cũng chẳng thành tựu.

Bởi vậy, chẳng nên nhận dùng vật đã cúng dường Đức Thế Tôn. Thức ăn đã cúng dường cũng chẳng nên dẫm lên. Chẳng nên ăn hoặc đạp lên thức ăn đã rơi xuống đất với vật cúng dường. Chẳng nên đội trên đỉnh đầu, chẳng nên lễ bái **Đại Tự Tại** (Maheśvara), **Nhật** (Sūrya-deva), **Nguyệt Thiên** (Candra-deva), **Hỏa Thiên** (Agni-deva) cùng với **Na La Diên Thiên** (Nārāyaṇa-deva)... liền khiến cho gặp khổ. Cũng chẳng nên lễ, chẳng nên tập đọc sự dạy bảo mà (chư thiên) ấy đã nói, chẳng nên cúng dường người hành Pháp ấy.

Đối với việc trong 3 đời: được lợi, mất lợi với được khổ vui mà vị kia (**Tur Na**) tự sẽ nói... đã nghe sự chỉ giáo thì thích hợp nhận thọ trì, đừng sinh nghi ngờ. Đã hỏi việc xong liền mau Phát Khiển

Nếu đủ Pháp này thì **Tur Na** mau giáng xuống. Nếu chẳng y theo Pháp thì chẳng được thành tựu, bị người chê cười

Lại nữa, nếu **Tur Na** tự giáng xuống thì Đồng Tử kia có diện mạo vui vẻ, dung nhan tươi tắn, con mắt rộng dài nhiều quanh con ngươi đen, vòng quanh bên ngoài có màu đỏ, tinh thần ý khí có tướng Đại Nhân, hơi thở ra vào liền ngưng, mắt cũng chẳng nháy, tức nên ứng biết là **Tur Na** thật. Nếu nhóm Ma giáng xuống liền riêng có tướng.

Mắt đỏ lại tròn như người giận dữ nhìn, con ngươi chẳng chuyển, há miệng đáng sợ, cũng không có hơi thở ra vào, con mắt cũng chẳng nháy, tức cần phải biết là hàng Dược Xoa giáng xuống. Mau chóng nên **Phát Khiển**. Nếu chẳng chịu đi, tức liền nên tụng **Diệu Cát Tường Kệ**, hoặc tụng **Bất Tịnh Phần Nộ Kim Cương Chân Ngôn**,

hoặc tụng **Giáng Tư Ni Sứ Giả Chân Ngôn**, hoặc tụng **Kim Cương Chân Ngôn**, hoặc đọc **Đại Tập Đà La Ni Kinh**

Đọc tụng như bên trên, nếu chẳng đi, liền dùng **Sư Tử Tọa Chân Ngôn**, dùng cây **Át Ca**, hoặc cây **Ba La Xa** cùng cung cấp tương ứng Hộ Ma 100 biến. Hoặc dùng mè, hoặc hoa lúa đạo, bơ, mật hòa với nhau Hộ Ma 100 biến. Cuối cùng dùng **Quân Trà Lợi Chân Ngôn** Hộ Ma 7 biến, hoặc 3 biến, tức (Dạ Xoa) liền bỏ đi

Người Trí khéo hiểu Diệu Pháp như vậy. Lại hay mỗi mỗi như Pháp tu hành, chẳng lao khổ lâu dài mà được thành tựu

KINH TÔ MA HÔ ĐỒNG TỬ THỈNH HỎI PHÂN BIỆT NẠN NGĂN CHE _PHẦN THỨ CHÍN_

Lại nữa, người giết A La Hán với giết cha mẹ, phá Hòa Hợp Tăng, dùng Tâm sân hận làm cho thân Phật đổ máu... mà cầu Tất Địa thì cuối cùng chẳng thành tựu.

Người phá **Tốt Đồ Ba** (Stūpa: tháp) với giết Bồ Tát, làm ô nhiễm mẹ của La Hán, dạy người khiến giết hại, trộm tài vật của Tăng, hoặc ít hoặc nhiều. Đức Thế Tôn nói: **“5 loại Vô Gian đó, nếu phạm tội này thì đọa vào Ngục Vô Gian, chịu khổ một Kiếp”**. Giả sử siêng năng cực khổ niệm tụng Chân Ngôn thì cuối cùng chẳng được thành tựu

Lại Kinh Diên vi diệu mà chư Phật đã nói, lại sinh Tâm gây tổn hoại, hoặc phóng lửa thiêu đốt, hoặc vớt trong nước, hoặc chê bai Pháp...

Chính phân biệt là chẳng nên cho nhóm loại **voi, ngựa, dê, gà, chó** đấu với nhau; với khiến cho Nam Nữ đâm, đánh lẫn nhau. Cũng chẳng đến nhìn xem sự vui đùa như bên trên

Nói **Chính Niệm** là: chẳng nói luận về vương quốc với xứ sở. Luận bàn chiến đấu, đánh nhau, đâm nữ cùng với lời nói mê hoặc, nói việc đã trải qua xưa kia với việc làm ô nhiễm nghiệp nhà.

Hành Giả y theo Pháp Chân Ngôn, khi niệm tụng cho đến thành tựu xong thì khoảng trung gian chẳng nên vào thành, làng, xóm, Sinh Duyên Già Lam, Tháp miếu thờ Thần của Ngoại Đạo với vườn, rừng, ao, sông ở nơi cư trú ấy. Các nơi như vậy đều chẳng nên đến.

Lại nữa, ở nhà trống vắng, một lòng niệm tụng, hoặc trong một năm, trừ lúc an cư, ngoài hai thời Xuân Thu thì tùy ý du hành

Ở núi, rừng, bên bờ sông, suối, ao, nhà trống vắng... chuyên tâm niệm tụng. Ví như thành an cư của Bất Sô thì người niệm tụng cũng lại như vậy.

Hành Nhân niệm tụng tuy đủ biến số, đến mùa Hạ an cư thì đừng làm Pháp thành tựu. Dựa theo lúc trước, niệm tụng chẳng được gián đoạn, sau khi **giải Hạ** thì như Pháp hộ thân mới có thể thành tựu.

TÔ MA HÔ (THỈNH HỎI) PHÂN BIỆT HỘ MA _PHẦN THỨ MƯỜI_

Lại nữa, nên nói Pháp làm lò sai khác của Hộ Ma. Hoặc làm tròn trụ, hoặc làm ba góc, hoặc làm vuông vức, hoặc như hình hoa sen... đều nên có nền, miệng lò an môi, dùng bùn lau chùi cho láng mịn, nền bên ngoài thấy đều nên cứng chắc.

Làm việc thiện lành với cầu tiền tài, khiến cho người khác kính nhớ thì thừa hành Pháp **Tức Tai**, lò ấy nên tròn trụ

Nếu cầu thành tựu tất cả các việc, hoặc cầu người nữ với nhóm Đồng Tử thì lò ấy nên làm hình hoa sen

Nếu làm Pháp hành ác, hoặc nhóm việc khiến cho bỏ chạy thì lò nên làm ba góc (hình tam giác)

Nếu muốn điều phục các Rồng với loài Quỷ khác, hoặc khiến cho lửa thiêu đốt, hoặc khiến cho đau đớn thì lò ấy nên vuông vức

Nền, môi với **lò**... dùng **Cồ Ma** (Gomayī: phân bò) xoa bôi. Lại dùng cỏ tranh bày ở trên nền, khắp bốn bên bên dưới thêm bậc cùng xoa bôi Cồ Ma, rải cỏ tranh đầy khắp, an trí vật Hộ Ma trên nền với an dưới nền, rải hoa ở chỗ xoa bôi. Nhóm Pháp kia chẳng sinh giận dữ, người hành Pháp kia cũng chẳng tùy vui, chẳng nên tụng Chân Ngôn kia khen ngợi

Giả sử có tiền thì dùng Từ Bi bố thí. Trước tiên nên lễ bái tất cả chư Phật với nơi đã cư ngụ. Tiếp theo nên lễ các chúng Bồ Tát. Tiếp theo lễ chúng Duyên Giác, Thanh Văn. Ví như trăng mới mọc tuy chưa tròn đầy, nhưng các hàng người đi đến tôn kính lễ bái. Bồ Tát cũng như thế, tuy chưa Giác Ngộ trọn vẹn nhưng dần dần sẽ thành mặt trăng Bồ Đề tròn đầy. Thế nên, lễ bái chúng Bồ Tát thì nhóm kia sao có thể phụ rẫy tất cả chúng sinh. Vì cứu giúp cho nên phát Đại Từ Bi

Nghĩ kỹ, có chúng sinh ngu si hèn kém chẳng chịu lễ bái. Các Bồ Tát kia, có Thần Lực chẳng thể nghĩ bàn, đủ đại tinh tiến. Nếu người chẳng lễ thì chẳng tới thẳng, Chân Ngôn chẳng thành, cũng vì thế mới hủy báng chư Phật. Ví như từ hoa mới thành quả trái. Hoa như Bồ Tát, Quả ví dụ cho Bồ Đề

Bồ Tát tuy lại đối với người hành Dục thị hiện bày hành Dục. Đối với người cương cường thì hiện bày cương cường. Đối với người nhu nhược thì hiện bày Từ Bi. Song, Bồ Tát kia thật không có yêu ghét. Vì sao chẳng lễ nhóm Bồ Tát kia?

Lại dùng mọi loại hình của Chân Ngôn Chủ. Tùy theo loại hay mãn Tâm của các chúng sinh. Lại hay biết rõ tất cả Nghiệp quả. Bởi thế nên lễ **Chân Ngôn Tôn Sư**

TÔ MA HÔ ĐỒNG TỬ THỈNH HỎI PHÂN BIỆT THÁNH ĐẠO _PHẦN THỨ MƯỜI MỘT_

Lại nữa, sẽ nói Pháp **8 Thánh Đạo** là **Chính Kiến** (Samyag-dr̥ṣṭi), **Chính Phân Biệt** (Samyak-saṃkalpa), **Chính Ngữ** (Samyag-vāc), **Chính Nghiệp** (Samyak-karmānta), **Chính Mệnh** (Samyag-ājīva), **Chính Cần** (Samyag-vyāyāma), **Chính Niệm** (Samyak-smṛti), **Chính Định** (Samyak-samādhi). Đây là con đường mà chư Phật đã tu hành

Người tu hành con đường này thì Chân Ngôn mới thành. Lại sinh vào nơi màu nhiệm thắng thượng của Người, Trời

Chư Phật quá khứ tu hành con đường này cho nên thành **Đẳng Chính Giác**. (chư Phật) hiện tại, vị lai cũng lại như vậy

Công Đức mà nghiệp **thân miệng ý** đã tu, thường y theo **Chính Giáo**, chẳng sinh sự bỏ quên Tâm thiết tha thành khẩn, Tu hành như vậy mới gọi là **Chính Nghiệp**

Thức ăn uống, quần áo, giường nằm, vật dụng, thuốc thang... thường ôm giữ sự biết đủ, chẳng sinh nhiễm dính. Đây gọi là **Chính Mệnh**

Chẳng khen thân mình, chẳng chê người khác, xa lìa các lỗi lầm như tránh lửa nóng cùng với thú mạnh, thường ưa thích vắng lặng. Đây gọi là **Chính Ngữ**

Chẳng học xem bói tướng tốt xấu, nhóm việc nam nữ, Thiên Văn, Địa Lý, Pháp điều khiển voi điều khiển ngựa, nghề bán tên, ghi chép, tính toán, ngôn luận của Thế Gian, Điền không có ích... xa lìa lỗi này. Đây gọi là **Chính Kiến**

Lời nói chẳng y theo Pháp Tắc thì chẳng đến thẳng, chẳng thành, sững sẽ tự hại mình. Người niệm tụng đầu chẳng y theo Pháp thì các Chân Ngôn Chủ cuối cùng cũng chẳng gây tổn hại, Nhưng hàng **hầu cận**, nhìn thấy lỗi kia tức liền gây tổn hại.

Lại nữa, nếu muốn niệm tụng với muốn thành tựu kèm thực hành các việc mà không có các việc khó, mau được Tất Địa thì đem các thức ăn uống cúng tế chư **Thiên** (Deva), **Tu La** (Asura), **Được Xoa** (Yakṣa), **Rồng** (Nāga), **Già Lộ Trà** (Garuḍa: Kim Xí Điều), **Cộng Mệnh Điều** (Jiva-jiva)... , **Yết Tra Bồ Đan Na** (Kāṭa-pūtana), **Càn Thát Bà** (Gandharva), **Bộ Đa** (Bhūta), các hàng **Quý** (Preta), **My** (Grahā)... hoặc ở trên mặt đất, hoặc ở tại hư không

Hành Giả quỳ gối phải sát đất, nói lời Khải Thỉnh là: *“Chư Thiên, Bộ Đa ở núi Diêu Cao, cư trụ ở vườn Hoan Hỷ với cung Trời khác, ở cung Nhật Nguyệt với 7 núi vàng. Hoặc ở sông lớn, hoặc trụ bên biển, ở hồ đầm. Hoặc ở suối, giếng. Hoặc ở làng xóm với các miếu Thần. Hoặc ở nhà trống vắng. Hoặc ở thất thờ Trời. Hoặc ở tại Già Lam. Hoặc ở Chế Để (Caitya: tháp miếu). Hoặc ở am cỏ của Ngoại Đạo. Hoặc ở thất thờ hình tượng. Hoặc ở kho tàng. Hoặc ở đường cái, đường tắt. Hoặc ở chỗ của ngã tư đường. Hoặc ở dưới cái cây đứng một mình. Hoặc ở con đường lớn. Hoặc ở mồ mã. Hoặc ở rừng lớn. Hoặc ở nơi có Sư Tử, trùng lớn du hành. Hoặc ở sa mạc lớn. Hoặc ở nơi chốn thượng diệu của các Châu.... Đều sinh vui vẻ cùng các Quyển Thuộc giáng lâm nơi này. Tôi đã bày biện vòng hoa, hương xoa bôi, hương đốt, thức ăn uống với đèn sáng màu nhiệm. Nguyện rữ thương hưởng sự tốt đẹp khiến cho việc mà tôi đã mong cầu được đầy đủ Quả áy”*

Đây là **cúng dường các Quý Thần**. Sau đó nên ở ngày riêng, cúng dường chư Thần hộ Phương. Như lúc trước bày biện vật cúng, chấp tay quỳ gối, liền nên thỉnh là: *“Cẩn thỉnh Đông Phương: **Kiều Thi Ca Thiên** với các Quyển Thuộc đi đến giáng xuống nơi này. Con đã cúng dường, nguyện rữ thương nhận lấy”*

Tiếp đến Đông Nam thỉnh **Hỏa Thiên**.

Tiếp đến phương Nam thỉnh **Diệm Ma**.

Tiếp đến phương Tây Nam thỉnh **Nễ Lý Để Bộ Đa Đại Vương**.

Tiếp đến phương Tây thỉnh **Phộc Lỗ Noa Long Vương**.

Tiếp đến phương Tây Bắc thỉnh **Phong Thần Vương**.

Tiếp đến phương Bắc thỉnh **Đa Văn Thiên Vương**

Tiếp đến phương Đông Bắc thỉnh **Y Xá Na**.

Tiếp đến phương bên trên thỉnh hàng **Phạm Thiên Vương**

[?thiếu: Tiếp đến phương bên dưới thỉnh **Địa Thiên**]

Nhóm hương xoa bôi, tùy theo vật bày biện... cúng dường Tam Bảo với Bản Bộ Chủ kèm với các hành Minh Chủ, Chân Ngôn Chủ. Dùng quạt sinh ra lửa, chẳng được dùng miệng thổi lửa. Dùng gạo, bơ. Hoặc mè hòa với bơ. Dùng **Bản Bộ Minh Chủ Chân Ngôn** Hộ Ma 7 biến, hoặc 8, hoặc 10 cho đến 20... cúng dường **Minh Chủ**

Dùng cỏ tranh trải bày, ngói hướng mặt về phương Đông. Đem bơ, mật, váng sữa đặc hòa với nhau rồi để trong một vật khí. Cây dùng để Hộ Ma thì tẩm vào đầu cây ấy.

Sau đó làm thành tựu **Bản Chân Ngôn**. Cho nên như Pháp Hộ Ma, ở trong lửa ấy, dùng tiếng lửa nổ, nên xem xét tướng **thành tựu, chẳng thành tựu**

Lửa ấy không có khói, lửa như màu vàng ròng, nơi đáy lên đám lửa thì uyển chuyển xoay theo bên phải. Lửa, gió cũng nhiều... màu ấy hoặc trắng, hoặc như màu hồng, hoặc cực đỏ khắp giống như San Hô, sắc tướng giống như tắm ướt. Lửa ấy bốc lên xông lại tuôn rộng xuống dưới, hoặc như ánh sáng của màu mặt trăng trắng

Hình trạng của đám lửa ấy nếu như cái bình, cây phượng, dù lọng, hạt Cát Tường... Hình là chữ Vạn; là vỏ ốc, hoa sen. Hoặc như cái thìa bơ Hộ Ma, như cây đinh ba với **Bạt Tích La** (Vajra), Hoặc như cây đao nằm ngang, hình dạng như bó cỏ, hoặc như hình cái xe, hoặc như cây phát trần. Tiếng như mọi loại âm thanh của nhóm tiếng thổi tiêu, thổi sáo. Hoặc như tiếng loa. Hơi ấy giống như đốt hương **Tô Chi**, lại không có bốc lên hùng hực. Lửa ấy chẳng quạt tự nhiên nhóm lên. Như tướng này hiện ra ắt sẽ đắc được Thành Tựu rộng lớn.

Hoặc đáy lên nhiều lửa, cũng lại bốc lên hùng hực. Lửa ấy khó phát, nếu muốn cho phát thì lại chẳng tăng trưởng, lại thời mau diệt giống như không có lửa. Màu lửa tiêu tụy, đen như mây tối, như **Ba La Xa**. Hình giống như nhóm tướng của cái đinh ba có một chia, **Bá Ky** (công cụ tuốt vỏ trấu của gạo), Nam Căn, sừng bò. Tiếng như lờ kêu. Lửa ấy chạy tán loạn thiêu đốt người trì tụng. Hơi ấy giống như hơi thiêu đốt xác chết. Như tướng này hiện ra, tức chẳng thành tựu

Hành Giả nhìn thấy tướng chẳng lành này. Liền nên dùng **Xích Thân Chủ**, hoặc **Kế Lợi Cát La**, hoặc dùng **Bát Tịnh Phần Nộ Chân Ngôn** mà làm Hộ Ma thì tướng chẳng tốt ấy liền sẽ tiêu diệt

Lại nữa, Hành Giả chẳng nên dùng lông được cạo ở ba chỗ. Cũng chẳng nên thiêu đốt sấp bôi, thuốc rơi xuống cùng với lấy tay nhỏ bút. Ví như có người cầm cây đao bén, nếu chẳng khéo hiểu thì tự sẽ bị tổn hại

Trì vô lượng Minh với các Chân Ngôn mà Đức Thế Tôn ấy đã nói. Trong ấy có nhập vào bên trong **Kim Cương Bộ**, cũng có nhập vào trong **Liên Hoa Bộ**, cũng có nhập vào **bát Chi Ca Bộ**, cũng có nhập vào bên trong **Ma Ni Bộ**, cũng có xuyên qua chỗ của **Phi Bộ** như vậy

Như bên trên đã nói Chân Ngôn, lược dạy bảo các Pháp Tác. Ở 5 Bộ này đều nên tu hành

Lại có chư Thiên đã nói Chân Ngôn y theo Đức Thế Tôn thì cũng nên tu hành

Pháp Tác như vậy. Nếu Hành Giả nương theo Pháp này thì người nương theo liền được thành tựu ý muốn

Lại nữa, Thế Tôn! Báu màu nhiệm thắng thượng ở bên trong ba Hữu (3 cõi) từ đây lại tuôn chảy Pháp Bảo cứu cánh, từ đây lại sinh ra mọi báu chẳng thoái lui của 8 Đại Trượng Phu. Như vậy, Tam Bảo là báu mà đời đã xưng tán, thế nên nếu muốn Hành Giả diệt tội sinh Phước, Bản Tôn mau được hiện ra trước mặt, thời ở lúc niệm tụng, đầu tiên nên **quy mệnh Tam Bảo**

Nếu lại tụng trì Chân Ngôn bên trong Kim Cương Bộ. Đầu tiên quy **Tam Bảo** xong, tiếp theo nói “**Na mô thất chiến noa bạt chiết la bà nãi duệ, ma ha được xoa tế na bát đất duệ**” (NAMO ŚCAṆḌA-VAJRA-PĀṆĀYE MAHĀ-YAKṢA-SENAPATĀYE). Tiếp theo, liền tụng Chân Ngôn

Lại nữa, **Kiên Hoa Bộ Minh** cũng như vậy

Nhóm **Bát Chi Ca Bộ**, **Ma Ni Bộ** cũng lại như vậy. Đầu tiên quy Tam Bảo, tiếp theo quy Bộ Chủ, sau đó mới có thể tụng trì Chân Ngôn

Nếu chẳng quy tin **Thích Giáo**, lại hành **Thanh Văn Thừa** với **Duyên Giác Thừa**. Niềm tin chẳng đầy đủ, bên trong ôm giữ sự suy bại thối nát, bên ngoài bày tinh tiến, lại ôm giữ sự tham lam keo kiệt thì chẳng nên cầm **Bạt Thích La** (Vajra: chày Kim Cương) này của Ta dạy bảo

Nếu có một vị **Bật Sô**, **Bật Sô Ni**, **Ưu Bà Tác Ca**, **Ưu Bà Tư Ca** chế diễu, chỉ trích Đại Thừa thâm sâu màu nhiệm, nói: “*Điều đã nói này đều là sự dạy bảo của Ma*” lại ôm giữ sự ngu si nói **Chấp Kim Cương** (Vajra-dhāra) là **Được Xoa** (Yakṣa), lại chẳng kính lễ các Đại Bồ Tát, người trì tụng Diệu Chân Ngôn như vậy... thì chẳng bao lâu tự sẽ tổn hại thân mạng

Các Phật Bồ Tát cuối cùng chẳng có hại người. Nhưng, ở trong Bộ có các loài Quỷ thấy người ngu si sằng bậy cầm chày Kim Cương (*thuộc Kim Cương Tộc của Tôi, kèm trì tụng Diệu Chân Ngôn thuộc Giáo của Tôi thì các quyền thuộc ấy liền dùng mắt giận dữ nhìn cho đến phá hoại thân mệnh*)

Tiếp theo, hết thầy các Đại Thần Vương **Địa Cư** cùng các quyền thuộc đi đến giảng xuống nơi này, đều trụ Bản Phương. “*Vật cúng mà tôi đã bày biện, nguyện rữ thương nhận lấy. Lại nguyện thường thời vệ hộ cho tôi*”.

Như vậy cúng dường các hàng Quỷ Thần với Hộ Phương Thần thì Hành Giả không có các nạn, việc mà ý đã cầu nguyện thầy đều đầy đủ

TÔ MA HỒ ĐỒNG TỬ THỈNH HỎI PHÂN BIỆT CÁC BỘ _PHẦN THỨ MƯỜI HAI_

Lại nữa, Đức Thế Tôn vì lợi ích chúng sinh cho nên nói 3 câu chi 5 lạc xoa Chân Ngôn với Minh, tên là **Tri Minh Tạng** (Vidyā-dhara-piṭaka)

Lại Thánh Quán Tự Tại nói 3 câu chi 5 lạc xoa Chân Ngôn. Ở trong Bộ này **Chân Ngôn Chủ** tên là **Hà Gia Cật Lật Bà** (Hayagrīva: Mã Đầu).

Mạn Trà La của Bộ này nói là **Nễ Tỳ-Gia** (Nitya) lại có 7 Chân Ngôn Chủ là: **Thập Nhị Tỷ Chân Ngôn Chủ** (Dva-daśa-bhūja), **Lục Tỷ** (Ṣaḍ-bhūja), **Thượng Kế**, **Mãn Như Ý Nguyện**, **Tứ Diện** (Catur-mukha), **Bát Không Quyển Sách** (Amogha-pāśa), **Nhị Tỷ** (Dva-bhūja) giống như ánh sáng mặt trời chiếu sáng Thế Gian. 7 Chân Ngôn Chủ của Nhóm này đều là chỗ quán của Mã Đầu

Lại có 8 Minh Phi (Vidyā-rāñji) là: **Mục Tinh** (Tārā), **Diệu Bạch** (Suśveta), **Cư Bạch** (Pāṇḍara-vāsinī), **Quán Thế** (Vilokini), **Độc Kế** (Eka-jāta), **Kim Giáp** (Suvarṇa-mukha), **Danh Xung** (Yāśa), **Bạt Cú Chi** (Bhṛkuṭī). Nhóm này đều là Minh Phi trong Liên Hoa Bộ

Lại nói mọi loại Diệu Mạn Trà La với các Thủ Ấn

Ta vì lợi ích cho chúng sinh nghèo túng với đập nát các loài Quỷ cho nên nói 7 câu chi Chân Ngôn với Mạn Trà La

Lại có 7 **Sứ Giả**, 7 **Minh Phi**. Lại có **64 Tần** (Nữ Quan), lại có 8 **Đại Tâm Chân Ngôn**, lại có vô lượng Phần Nộ của hàng Quân Trà Lợi, lại có vô lượng Chân Ngôn Chủ của hàng Tối Thắng Minh... thế nên Bộ này có tên là **Quảng Đại Bạt Tích La Bộ** (Quảng Đại Kim Cương Bộ)

Lại có Đại Thần tên là **Bát Chi Ca** (Pañcika) nói 2 vạn Chân Ngôn. Vị Thần ấy có **Phi (vợ)** tên là **Di Khước La** (Mikara) nói một vạn Chân Ngôn. Đây lại gọi là **Bát Chi Ca Bộ** (Pañcika-kula)

Lại có Đại Thần tên là **Ma Ni Bát Đà La** (Maṇi-bhadra: Bảo Hiền) nói 10 vạn Chân Ngôn. **Đa Văn Thiên Vương** (Vaiśravaṇa) nói 3 vạn Chân Ngôn. Đây lại gọi là **Ma Ni Bộ** (Maṇi-kula)

Lại có chư Thiên với A Tu La cầu nơi Pháp Tắc, lại tu hành đầy đủ, niệm tụng chẳng gián đoạn. Người như vậy mau được thành tựu, cứu thoát các khổ, lại hay diệt tội, hay cho đời này với đời sau được niềm vui

Ngoài Chân Ngôn lại không có Pháp khác. Ví như lửa Trời giáng xuống cùng với sương, mưa đá hay tổn hại các vật, không thứ gì có thể tránh thoát. Uy Lực của Chân Ngôn cũng lại như vậy, hay đập tan khổ não với các tội chướng. Như cây báu Như Ý hay tỏa mãn mọi loại ý nguyện của hữu tình. Pháp màu nhiệm của Chân Ngôn cũng lại như vậy, hay ban cho thành tựu, hoặc ban cho phú quý, thấy điều hay ban cho: sắc đẹp, sức mạnh, sống lâu

Có các Bồ Tát quán sát Hữu Tình gặp các nạn khổ với sự sợ hãi khác, sự khổ đau vì nạn vua chúa, giặc ác, lửa, mưa đá... tức tự biến thân làm hình **Chân Ngôn Chủ** cứu giúp chúng sinh

Nếu lại có người tuy ở tại nhà thọ nhận các sự yêu thích, đối với Pháp Tắc đã nói bên trong Chân Ngôn, người kia mỗi ngày chẳng thiếu sót, số niệm tụng chưa đầy đủ, hoặc đủ thời xong, hoặc nghiệm hiện xong, tức lia **năm Dục** đủ Giới thanh tịnh, vào nơi Tịnh Thất lại tụng Chân Ngôn đủ 10 vạn biến, sau đó cầu thành tựu, chẳng lâu liền được Chân Ngôn Tắt Địa mà Ý đã ưa thích

Lại nữa, Hành Giả nếu muốn tắm rửa, lấy đất sạch hòa với nước xoa bôi khắp thân ấy. Sau đó vào trong nước lớn thanh tịnh, tùy ý tẩy rửa xong. Hoặc hướng mặt về phương Đông, hoặc hướng mặt về phương Bắc, rửa tay chân xong, chỉ ngồi xôm. nên để 2 bàn tay ở khoảng giữa 2 đầu gối, dùng nước rưới khắp thân thể. Đừng để cho nước phát ra tiếng, liền dùng bàn tay phải làm Pháp **bùm nước**, ở trong lòng bàn tay ấy dùng để nước có bọt, Chứ vào nước 3 lần, rồi uồng nước ấy 3 lần, dùng để phát ra tiếng. Dem ngón cái của bàn tay lau chùi miệng 2 lần với rưới lên thân, tức làm Hộ Thân xong

Đột nhiên, sau đó kẽ răng vướng chất cấu uế mà lưỡi tiếp chạm biết được. Hoặc lại ho hắng, khạc nhổ, chảy nước mũi. Hoặc lại ép lồng ngực... liền nên như bên trên tụng vào nước rồi uồng nước, cho đến súc miệng tắm gội xong rồi, liền đến Tịnh Thất, khoảng trung gian chẳng cùng với người ngoài, hoặc nam hoặc nữ, người xuất gia, Bà La Môn thanh tịnh, Đồng Nam, Đồng Nữ với **Hoàng Môn** (kẻ bán nam bán nữ)... nói chuyện với cùng tiếp chạm nhau. Nếu có tiếp chạm nhau thì lại như lúc trước tắm gội với dùng nước súc miệng, sau đó niệm tụng

Như ưa thích tắm gội, sau đó ưa thích niệm tụng. Đối với các hữu tình có đủ sự thương xót, lại chẳng yêu lợi dưỡng của người khác, đi xin thức ăn để ăn

Chân Ngôn **chẳng đúng Pháp** (phi pháp) liền sinh giận dữ, tức hại mạng kia

Nếu có trì tụng **Đại Thừa Phương Quảng**, lại hay tin nhận, cũng ưa thích vì người khác rộng nói, dũng mãnh tinh tiến, bền chắc **Bồ Đề Thắng Tâm**. Người như vậy trì tụng Chân Ngôn, chẳng lâu sẽ được thành tựu điều mà Ý ưa thích

Ông đã thỉnh hỏi, Ta đã vì ông nói chính đúng **Nhất Thiết Phật Giáo Chân Ngôn Đô Giáo Pháp**

Lại nữa, bên cạnh đó nói về **lời dạy bảo** (ngôn giáo) của Ngoại Đạo, ông nên nghe cho kỹ! **Ma Hê Thủ La Thiên** (Maheśvara) nói 10 câu chi Chân Ngôn, bên dưới đó các hàng **Trời, Rồng** với nhóm **Phi** mỗi mỗi đều nói số ngàn vạn Chân Ngôn với Thủ Ấn, Mạn Trà La... y theo Pháp thọ trì. Nếu trái ngược với **sự dạy bảo** (giáo) này thì chẳng đến thẳng, chẳng thành tựu, cũng sẽ tự hại mình

TÔ MA HỒ ĐỒNG TỬ THỈNH HỎI
PHÂN BIỆT TÁM PHÁP
PHẦN THỨ MƯỜI BA

Lại nữa, hết thầy Pháp thành tựu của Thế Gian tổng cộng có 8 loại là:

- 1) Pháp **thành Chân Ngôn**
- 2) Pháp **thành trường niên** (sống lâu)
- 3) Pháp **Xuất Phục Tàng** (lấy kho tàng)
- 4) Pháp **vào cung Tu La**
- 5) Pháp **hợp thành vàng** (luyện Kim)
- 6) Pháp **đất thành vàng** (chi đá hóa vàng)
- 7) Pháp **thành Kim Thủy** (nước vàng ròng)
- 8) Pháp **thành Vô Giá Bảo** (báu vô giá)

Đây gọi là 8 Pháp, ở trong đó có 3: Pháp **thành Chân Ngôn**, Pháp **vào cung Tu La**, Pháp **thành Trường Niên**... 3 Pháp này là bậc Thượng

Pháp **thành Vô Giá Bảo**, Pháp **Độ thành Kim**, Pháp **Xuất Phục Tàng**... 3 Pháp này là bậc Trung

Pháp **hợp thành kim**, Pháp **thành kim thủy** ... 2 Pháp này là bậc Hạ

Nếu có chúng sinh có đủ **Giới Huệ** cũng lại ưa thích Pháp, người như vậy ưa thích làm **Thượng Thành Tựu**

Nếu có chúng sinh có Tính nhiều tham dục, người như vậy làm **Trung Thành Tựu**

Nếu có chúng sinh có nhiều sự ngu si thì làm **Hạ Thành Tựu**

Chẳng nên cầu **bậc Hạ**. Nếu còn sót sự nghèo túng thì hành chẳng tự tại, ắt nên cầu **Trung Phẩm**, vẫn chẳng cầu bậc Hạ

Nếu muốn đắc được mọi loại thành tựu như bên trên đã nói thì cần phải tu **Phước** (Punya). Người có đủ Phước, cầu niềm vui của **người, Trời**. Giả sử cầu kính niệm nhóm việc: **kéo dài mạng được sống lâu** (diên mệnh trường thọ), uy lực tự tại, đoan chính, thông tuệ, văn trị... đều được thành tựu

Nếu không có vương vấn dính vào sự ưa thích, tu hành **Thiện Hạnh** (Kusala-caryā). **Phật Pháp Tăng Bảo** thường chẳng lia Tâm.

Chân Ngôn Được Xoa Phụ (phụ nữ Được Xoa) cũng lại như vậy, tuy ở chung với nhau, cuối cùng không có ý tốt lành, giả bộ trợ giúp nhưng lại rình tìm lỗi lầm, sẽ gây tổn hại. Do ngu si cho nên, nếu thành Pháp này thì chẳng phải là ngay thẳng, phạm vào lỗi của Tà Hạnh này cũng lại tự mình sẽ có sự tổn hại

Chân Ngôn mà chư Phật, Bồ Tát, Duyên Giác, Thanh Văn đã nói... với Chân Ngôn mà nhóm loại Trời, Rồng, Được Xoa, Tu La đối trước mặt Phật đã nói... Đức Như Lai vì lợi các hữu tình cho nên thầy đều chứng hứa, lại ôm giữ gia bị. Chân Ngôn của nhóm kia đều có **3 Phẩm**

Thành Thượng Phẩm là bay lên hư không, vào cung Tu La, tự tại biến hình, làm Thiên Chủ của nữ Được Xoa, Pháp hóa tuổi già thành trẻ thơ, tự biến thân của mình làm hàng **Mật Tích** (Guhya-pāda)...

Thành Trung Phẩm là đắc được tiền tài cho đến phú quý

Hạ Phẩm ấy là khiến tướng người tăng thêm với hay nhiếp triệu đến, khiến rời khỏi đất nước cho đến khiến cho khô khốc

Hạ Trung Hạ (bậc Hạ trong Hạ) là chữa trị sự mê hoặc của nhóm loại Quỷ My, Long My, Anh Nhi My...khiến cho người ngủ mê.... thì tung vào bàn tay, nâng quyền (nắm tay) lên đây sự ôm giữ cột trời (*của Quỷ My*) và nói : “*dời người đi*” với **A Phệ Thiệt Na** (Āveśana: phần nộ) liền khua đánh khiến cho đi cho đến tổn hại, với khiến mọi người cùng chung tung Chân Ngôn, hoặc khiến mọi người dùng bàn chân đạp lên đất, thì người bị Quỷ My bám dính sẽ choáng váng ngã xuống đất... để ở ngã tư đường, dùng lụa trắng che phủ người đưa đến, khiến xướng rằng: “*mỗi mỗi hãy nhìn ngó*”. Lại khiến một người từ bàn chân dần dần nhắc tấm lụa trắng trên cho đến khi nhắc mở hết tấm lụa thì người bệnh được phục hồi Bản Tâm

Với chữa trị chất độc của loài chuột thì làm thay cho **Môn Nhân** (đệ tử), miệng hô triệu các Rồng cột trời chúng, chẳng để cho gieo mầm chủng độc đến nhiều người.

Chữa trị người bị chất độc và hay đời chất độc cùng với chất độc của con người.

Chất độc thành con mắt của người cũng lại chữa trị được.

Người bị chất độc thì ngăn cấm khiến chẳng cho chất độc dẫn phát.

Phát khiến loài rắn khiến gây thương tật cho người khác với thành **Sứ Giả**.

Cũng hiện **Nhân Long** dùng Pháp âm nhạc rưới vảy lên người bị vương My.

Nhóm như vậy là **Ngoại Pháp**

__Lại có **rắn độc** có 80 loại, trong số đó có **20 loại** ngóc đầu lên mà đi. Ở trong đó có **6 loại** dùng trụ liền quần khoanh thân. Trong đó có **12 loại** tuy cắn nhưng không có chất độc. Bên trong số đó có **30 loại** là vua trong mặt đất. Ngoài ra còn có loài rắn khác tuy lại cắn người thì có khi bị chất độc

__Người như vậy thì Pháp Chân Ngôn màu nhiệm trong sáng nhập vào thân cầu thành tựu

Khi niệm tụng thời, nếu có **Thí Chủ** (Dānapati) bố thí quần áo, vàng, bạc, châu báu, yên ngựa, xe cộ, vật dụng trang nghiêm, hương xoa bôi, hương đốt, thức ăn uống, giường nằm... nhóm vật như trên cho đến lượng cực nhỏ thì chẳng nên nhận lấy

Lại nữa, đi tiêu đi tiểu xong rồng, nên dùng 5 đấm đất: **3 đấm** tẩy rửa phía sau, **một đấm** tẩy rửa phía trước... một lần tiếp chạm thì tẩy rửa rồi ra khỏi nơi uế ác

Lại ở nơi thanh tịnh, phân chia đất thành **10 đấm**. Trước tiên dùng **3 đấm** tiếp chạm tẩy rửa bàn tay trái. Lại dùng **7 đấm** tẩy rửa 2 bàn tay: **3 đấm** trong đó trước tiên tẩy rửa bên trong phía trái, **một đấm** tẩy rửa vai lưng, **3 đấm** sau cùng thông với tẩy rửa bên trong bên ngoài của 2 bàn tay khiến cho sạch sẽ. Sau đó, dùng Ý nhận dùng **đất, nước** tẩy rửa thanh tịnh.

Nếu nơi đi tiêu liền dùng **3 đấm đất**: **2 đấm** dùng cho nơi đi tiêu, **một đấm** dùng tiếp chạm tẩy rửa. Liền ở nơi thanh tịnh, lại dùng **3 đấm đất**, lại tẩy rửa sạch sẽ. Ví như thời Xuân, gió lay cây cối thì tự nhiên phát ra lửa, dùng **Vô Công Dụng** thiêu đốt các thứ cỏ. Dùng **lửa niệm tụng**, dùng **gió Tịnh Giới**, dùng **tướng siêng năng lay động** thiêu đốt hết cỏ tội lỗi cũng lại như vậy

Lại như sương lạnh, mặt trời soi chiếu liền tiêu tan. Dùng ánh sáng tỏ **niệm tụng** của mặt trời **Giới** niệm tụng khiến tiêu hết tuyệt tội lỗi cũng lại như vậy

Ví như trong nhà bị ám tối đã lâu, nếu đem đèn vào tức liền diệt hết sự ám tối. Dùng **Đèn niệm tụng** chiếu **thân ám tối** của tội lỗi, cũng lại như vậy

Hành Giả trì tụng cho đến Hộ Ma mà Chân Ngôn đã trì vẫn chẳng thành tựu thì nên dùng bùa hương, hoặc gần bên sông lớn sông nhỏ, lấy cát sạch, kính tạo 10 vạn tháp tượng **Tốt Đồ Ba** (Stūpa) át nghiệp chướng đã gây tạo từ vô thủy đến nay liền được tiêu diệt, Đòi này sẽ được thành tựu **Hiện Báo**

Pháp của Chân Ngôn dùng **Giới** (Śīla) làm **gốc rễ** (Mūla). Tiếp theo lại **Tinh Tiến** (vīrya) cũng với **Nhẫn Nhục** (Kṣānti), ở chỗ của chư Phật ôm giữ sự cung kính sâu xa, chưa từng chuyển lười **Tâm Bồ Đề** (Bodhi-citta), nơi niệm tụng ấy cũng không có lười biếng. Ví như quốc vương có đủ **7 loại Pháp** hay ở trong người dân với tự mình an vui. Người trì tụng có đủ **7 Pháp** này liền diệt các tội rồi được thành tựu

Đầu tiên nên như Pháp niệm tụng Chân Ngôn, tiếp lại Hộ Ma. Hộ Ma xong rồi thì Bản Tôn vui vẻ tức liền ban cho thành tựu **sự ưa thích của Ý** (ý lạc)

Lại nữa, nếu muốn thành tựu Pháp **nhiep lấy người vui** (nhiep hỷ nhân), hoặc cho đến từ khoảng cách 100 do tuần trở lại đều là **phụ nữ Dược Xoa** (Yakṣaṣī). Nếu vì **sự ham muốn** (dục) cho nên thành **Dược Xoa Nữ**, giả sử khiến cho Tất Địa thì trở lại cùng với phụ nữ Dược Xoa. Ví như khoe mình bán **nữ sắc**, vì kiếm tiền cho nên cùng với người hành Dục.

Vì đói quá cho nên đâm bắt chúng sinh khiến cho tâm người bị loạn. Hoặc ca hoặc múa, hoặc vui hoặc buồn, hoặc ôm giữ sự sâu não, hoặc có lúc nói năng lung tung... Làm mọi loại tướng khác lạ như vậy khiến cho người cười quái dị... Liền nên dùng **Kim Cương Câu**, hoặc dùng Chân Ngôn của nhóm **Phần Nộ Kim Cương** chữa trị được trừ khỏi bệnh

Lại có **Hỏa Thần Chân Ngôn, Phong Thần, Ma Hề Thủ La** với **Nhật Nguyệt Thiên, Đại Phạm Thiên Vương, Long Vương, Na La Diên Thần, Đa Văn Thiên Vương, các Dược Xoa Vương, Kim Sí Diệu Vương, Đạo Lợi Thiên Vương...** nhóm Quý My kia chẳng sợ **Thiên Thần** ngoài nhóm như vậy ra. Nếu nghe danh hiệu của **Kim Cương Câu** thì tự nhiên lui tan

Người Trí biết Tinh Hạnh của Quý My ấy với Pháp chữa trị, sau đó không có sợ hãi mà tội phục Quý My

Chân Ngôn mà chư Phật, Bồ Tát đã nói được Đức Như Lai gia bị. Ngoài ra, Chân Ngôn của mọi loại Thiên Thần khác chẳng thể phá hoại Chân Ngôn của Như Lai

Lại muốn diệt tội. Ở nơi **Không Nhân** yên tịnh, nên dùng bùa hương. Hoặc ở gần sông lớn sông nhỏ, dùng cát làm **Chế Đê** (Caitye: tháp miếu), bên trong an **Kệ Duyên Khởi Pháp Thân**. Bấy giờ, Phạm Vương, chư Thiên, Dược Xoa, Trì Minh Đại Tiên, nhóm loại Ca Lô La, Càn Thát Bà, Bộ Đa... thấy nghe Pháp này liền cung kính lễ bái, một thời chấp tay nói lời như vậy: *“Thật hiếm có! Tôn Giả thương xót chúng sinh. Thật hiếm có Thắng Hạnh vi diệu như vậy!”*

Hoặc thấy Tôn Giả tay cầm **chày Kim Cương lớn** (đại bạt chiết la) tỏa sáng rực rỡ, hoặc tay cầm chày sắt kiên cố, hoặc tay cầm bánh xe lớn mạnh bén, hoặc thấy tay cầm sợi dây Bất Không, hoặc thấy tay cầm cây chia ba lớn, hoặc thấy tay cầm cây đao nằm ngang lớn, hoặc thấy tay cầm cây cung, hoặc thấy tay cầm cây gậy, hoặc thấy đủ mọi loại khí tượng thù đặc đáng sợ hiếm có, hoặc thấy tướng tốt đoan nghiêm khiến người ưa thích, hoặc thấy Tôn Giả là tướng Dược Xoa

“Chúng tôi quy mệnh Bồ Tát như vậy là nơi mà hàng Trời, A Tu La... cung kính. Nếu có người dân quy y Tôn Giả thì chẳng lâu sẽ được Trì Minh Đại Tiên, cho đến phú quý. Nếu có tu hành Chính Pháp như vậy thì người kia màu lìa sự nghèo túng, khổ lớn, được uy diệu, cùng lúc không bị chât độc”

Lại có nhóm loại: cóc, tắc kè, nhện, rắn hổ mang, vớ loài trùng gây độc... Như vậy, phân biệt số ấy tuy nhiều nhưng số có hành độc chỉ có 6 loại

- 1_ Dính vào phân dơ của loài trùng ấy thì thân tức liền có chất độc
- 2_ Nước tiểu dính vào thân ấy tức liền có chất độc
- 3_ Nơi chạm dính vào thân tức liền có chất độc
- 4_ Phát ra nước rãi, nhổ dính vào thân tức liền có chất độc
- 5_ Nơi bị con mắt nhìn ngó vào tức liền có chất độc
- 6_ Chỗ bị răng cắn vào tức liền có chất độc

Như vậy phẩm **thượng trung hạ** của các chất độc, phân biệt liền thành số loại. Thế nên **Thần, Trời** khác nói nhóm Pháp **Liệu Độc Chân Ngôn** này. Như vậy các loài trùng hoặc dùng chất độc làm cho hôn mê mà phóng chất độc mạnh. Hoặc vì giận dữ, hoặc khủng bố, hoặc đói khát, hoặc ôm giữ oán hận cho nên khi cái chết đến thời phóng ra chất độc mạnh

Chất độc ở răng ấy lại có 4 loại: một là **Thương**, hai là **Huyết Đò**, ba là **Cực Tồn**, bốn là **Mệnh Chung**

Nơi bị cắn chỉ có một dấu răng thì chất độc ít ỏi. Đây gọi là **Thương**

Nơi bị cắn có 2 dấu răng, có máu chảy ra thì gọi là **Huyết Đò**

Nơi bị cắn có 3 dấu răng để lại vết thương bên trong ấy thì gọi là **Cực Tồn**

Nơi bị cắn có 4 dấu răng liền rằn quấn thân ấy. Đây gọi là **Mệnh Chung**

Một loại độc này, dầu cho dùng **Chân Ngôn Diệu Dược** cũng chẳng thể trị khỏi. Ví như lửa mạnh thiêu đốt thân, hoặc cùn dao cắt. Người bị chất độc cũng lại như vậy. Nếu dùng thuốc trị ắt chẳng theo kịp Chân Ngôn, như lửa lớn hưng thịnh nếu dùng nước tưới lên thì lửa ấy liền tắt. Chân Ngôn nhiếp độc cũng như vậy, người Trí khéo hiểu mọi loại chất độc cũng lại trị tụng **Đại Uy Chân Ngôn** cùng đùa giỡn với các chất độc không có một chút sợ hãi, giống như Sư Tử đi vào bên trong đàn bò vậy

Lại nữa, **Thiên My, A Tu La My, Dược Xoa My, Long My, Trì Minh My, Càn Thát Bà My, Ngạ Quỷ My**, mọi loại các **My** của nhóm **Tỳ Xá Xà**... Vì cầu cúng tế cho nên, hoặc trêu ghẹo đùa giỡn, hoặc giết hại, du hành Thế Gian thường ăn máu thịt... rình tìm lỗi lầm, hoặc dùng sự giận dữ đâm bắt chúng sinh, hoặc gây phiền não, hoặc khiến cho đói...

“Thế Gian như mặt trời hiện ra thì chúng tôi vệ hộ Hành Giả như vậy chẳng khiến cho Tâm tán loạn, cho đến thường được thành tựu như ý”

Hàng Phạm Thiên Vương nói lời này xong thì rất ư vui vẻ, cúi đầu mặt lễ bàn chân, đều ngồi trên tòa lớn, lui tan mà đi

Chư Thiên đi xong thì Chấp Kim Cương Thánh Giả lại bảo **Diệu Bạc Đồng Tử** (Subahū-kumāra): “Nay Ta đã nói, hàng Trời đã nghe. Nay ông có thể đi lưu hành cho nhân gian”

Diệu Bạc (Subahū) nhận sự dạy bảo, đĩnh lễ rồi lui ra. Liền ở Thế Gian rộng vì người nói **8 Minh Phi Chủ** trong Phẩm thứ mười hai là: **Đa La** (Tārā: đây nói là Mục Tinh), **Tùng Đa Át Chỉ Gia** (Su-śveta: đây nói là Bạch Minh), **Bán Noa La Phộc Tùng Ninh** (Pāṇḍara-vāsinī: đây nói là Bạch Y), **Vi Lộ Yết Ninh** (Vilokini: đây nói là Quán), **Ê Ca Nhiệt Tra** (Eka-jata: đây nói là Độc Kế), **Kiệu Lý** (Gaurī: đây nói là Kim Sắc Tướng), **Dã Xả Mạt Đễ** (Yāsa-mati: đây nói là Danh Xung Tuệ), **Bật Cú Chi** (Bhṛkūṭī: đây nói là Phần Tượng).

Nhóm này đều là Chủ của Minh Phi trong Liên Hoa Bộ

KINH TÔ MA HỒ ĐỒNG TỬ THỈNH HỎI
QUYỂN HẠ (Hết)

Bên trên do Đại Đường Tam Tạng của nước Trung Thiên Trúc là THẬU BÀ CA LA (Đời Đường nói là **Thiện Vô Úy**) dịch (Sa Môn **Nhất Hạnh** cầm bút ghi chép)

Thừa Lịch, năm thứ ba, tháng 3, ngày mùng một_ Ở Đại Cốc A Xà Lê Ngự Phòng phụng nhận xong

Dịch xong một Bộ gồm 2 quyển vào ngày 23/04/2016